

ΣΤΕ 46/2018 [Μη νόμιμη απόρριψη αιτήματος βιομηχανικής μονάδας περί αποδοχής σε ΧΥΤΑ της Ιλύος από την επεξεργασία υγρών αποβλήτων της]

Περίληψη

-Από την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη του καθ' ου Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α., η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. ως φορέα διαχείρισης στερεών αποβλήτων κατ' επίκληση νομοθεσίας σχετικά με την υγειονομική ταφή των αποβλήτων αυτών, γεννάται ακυρωτική διαφορά, αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και τούτο, διότι η εν λόγω πράξη, με την οποία εν τοις πράγμασι απερρίφθη το αίτημα της αιτούσης να επιτραπεί η απόθεση στον ως άνω Χ.Υ.Τ.Α. της Ιλύος από το σύστημα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της βιομηχανίας της αιτούσης, αποτελεί εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη, η οποία έχει ως έρεισμα το ανωτέρω νομοθετικό καθεστώς, και, επομένως, η προκειμένη διαφορά συνδέεται προεχόντως με τη νομοθεσία περί διαχείρισεως των αποβλήτων.

-Σύμφωνα με την Κ.Υ.Α., με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για τη λειτουργία του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. μπορεί να και κατ'αρχήν, οφείλει, να δέχεται ιλύες εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων, οι οποίες πληρούν τα κριτήρια για την αποδοχή αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων, τα δε κριτήρια αυτά, ελλείψει αυστηρότερων προβλέψεων («μέτρων ενισχυμένης προστασίας») στην εθνική νομοθεσία, είναι τα αναφερόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου 2003/33/ΕΚ, η οποία εκδόθηκε σε εκτέλεση της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, στην προκειμένη δε περίπτωση όχι μόνο δεν αμφισβητείται, αλλά βεβαιώνεται με τις προσβαλλόμενες πράξεις ότι η ιλύς που προέρχεται από την επεξεργασία των υγρών αποβλήτων της βιομηχανικής μονάδας της αιτούσης πληροί τα εν λόγω κριτήρια. Η νομολογία του Δ.Ε.Κ., της οποίας γίνεται επίκληση στην τρίτη προσβαλλόμενη πράξη, δεν ασκεί επιρροή στην προκειμένη περίπτωση, αφού, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, η Ελλάδα δεν είχε θεσπίσει μέτρα αυστηρότερα σε σχέση με εκείνα που προκύπτουν από τις ρυθμίσεις της προαναφερθείσης αποφάσεως 2003/33/ΕΚ του Συμβουλίου, Συνεπώς, εφόσον η προκύπτουσα από την επεξεργασία των υγρών αποβλήτων της βιομηχανικής μονάδας της αιτούσης ιλύς πληροί τα τασσόμενα με την εν λόγω απόφαση κριτήρια, μη νομίμως απερρίφθη το αίτημα της αιτούσης περί αποδοχής της Ιλύος αυτής στον προαναφερθέντα Χ.Υ.Τ.Α.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Π. Ευστρατίου

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία ζητεί την ακύρωση α) της υπ' αριθ. 10612/3.12.2010 πράξεως του Προϊσταμένου της Διευθύνσεως Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων και Διαχειρίσεως Ειδικών Αποβλήτων του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής (Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α.), με την οποία, προκειμένου να γίνει δεκτό το υπ' αριθ. πρωτ. ΕΣΔΚΝΑ 7611/7.9.2010 αίτημά της περί αποδοχής στο 2ο Χ.Υ.Τ.Α. Δυτικής Αττικής της ιλύος που προκύπτει από το σύστημα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της μονάδας της επί της Λ. Αθηνών 89 στο Δήμο Πειραιώς, ζητούνται επιπρόσθετα στοιχεία, β) της σιωπηρής απορρίψεως, μετ' άπρακτη παρέλευση μηνός, από το Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοικήσεως Αττικής, της προσφυγής της κατά της ανωτέρω πράξεως του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. και γ) της σιωπηρής απορρίψεως, από την Ειδική Επιτροπή του άρθρου 152 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006, Α' 11) της Περιφερειακής Ενότητας Κεντρικού, Νοτίου και Βορείου Τομέων Αθηνών, της προσφυγής της αιτούσης κατά των ανωτέρω, υπό στοιχεία α και β, πράξεως και σιωπηράς απορρίψεως. Η δεύτερη αυτή προσφυγή της αιτούσης απορρίφθηκε και ρητώς με την διατυπωθείσα στο υπ' αριθ. 2/22.2.2011 πρακτικό σχετική απόφαση της ως άνω Ειδικής Επιτροπής (θέμα 7), η απόφαση δε αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως συμπροσβαλλόμενη με την κρινόμενη αίτηση.

3. Επειδή, μετά την σύσταση, με την απόφαση 52546/16.12.2011 του Υφυπουργού Εσωτερικών (Β' 2854/16.12.2011), του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος Νομού Αττικής (Ε.Δ.Σ.Ν.Α.)» και την έναρξη της λειτουργίας του με την συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του σε σώμα, ο Ενιαίος Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής (Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α.), ο οποίος είχε ιδρυθεί με την 57239/10.9.1970 κοινή απόφαση των Νομαρχών Αττικής και Πειραιώς (Β' 785) και αποτελούσε επίσης νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (βλ. άρθρα 146 του ισχύοντος κατά τον χρόνο της ιδρύσεώς του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα - ν.δ. 2888/1954, Α' 139, 206 π.δ/τος 410/1995, Α' 231, και 245 παρ. 1 ν. 3463/2006, Α' 114), καταργήθηκε και τη δίκη συνεχίζει, ως καθολικός διάδοχός του, ο Ε.Δ.Σ.Ν.Α. (άρθρο 211 του ν. 3852/2010, Α' 87) [βλ. ΣτΕ 3724/2015, 1757/2014 (σε συμβ.)], ο οποίος έχει υποβάλει και το από 4.12.2014 υπόμνημα και παρέστη στη συζήτηση της υποθέσεως.

4. Επειδή, από την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη του καθ' ου Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α., η οποία, όπως προκύπτει από το κείμενό της (στο οποίο γίνεται επίκληση της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου και της αποφάσεως του Συμβουλίου 2003/33, βλ. κατωτέρω στη σκέψη 8), εκδόθηκε στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. ως φορέα διαχείρισης στερεών αποβλήτων, κατ' επίκληση νομοθεσίας σχετικά με την υγειονομική ταφή των αποβλήτων αυτών, γεννάται ακυρωτική διαφορά, αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας (πρβλ. ΣτΕ 4344-5/2010 επταμελούς· πρβλ. επίσης ΣτΕ 3701/2013). Και τούτο, διότι η εν λόγω πράξη, με την οποία εν τοις πράγμασι απερρίφθη το αίτημα της αιτούσης να επιτραπεί η απόθεση στον ως άνω Χ.Υ.Τ.Α. της ιλύος από το σύστημα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της βιομηχανίας της αιτούσης, αποτελεί εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη, η οποία έχει ως έρεισμα το ανωτέρω νομοθετικό καθεστώς (πρβλ. ΣτΕ 4344/2010 επταμελούς), και, επομένως,

η προκειμένη διαφορά συνδέεται προεχόντως με τη νομοθεσία περί διαχείρισεως των αποβλήτων. Συνεπώς, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, αρμόδιου για την εκδίκαση υποθέσεων σχετικών με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί προστασίας, μεταξύ άλλων, του φυσικού περιβάλλοντος (άρθρο 5 παρ. 1 περ. α΄ π.δ/τος 361/2001, Α΄ 244) [πρβλ. ΣτΕ 1536/2014]. Ο προέχων, εξάλλου, χαρακτήρας της παρούσης διαφοράς δεν ανάγεται, εν όψει των προεκτεθέντων, στην εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στην οποία επίσης αφορά η ως άνω πράξη, ως αναγόμενη στην άσκηση απονεμομένης σε Σύνδεσμο Ο.Τ.Α. αρμοδιότητας [οπότε και θα υπαγόταν, κατ΄ αρχήν, στην ακυρωτική αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου]. Επομένως, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο προβαλλόμενος με το προαναφερθέν υπόμνημα του καθ΄ ου Συνδέσμου ισχυρισμός ότι η κρινόμενη διαφορά υπάγεται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου (σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 περίπτωση ια΄ του ν. 702/1977, Α΄ 268, όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 3900/2010, Α΄ 213), ως διαφορά προκύπτουσα από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως.

5. Επειδή, σε συμμόρφωση με την οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου της 26.4.1999 «περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων» (L 182/1 επ.) εκδόθηκε η υπ΄ αριθ. Η.Π.29407/3508/2002 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Υγείας και Πρόνοιας με τίτλο «Μέτρα και όροι για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων» (Β΄ 1572). Στο Παράρτημα Ι της ανωτέρω αποφάσεως, υπό τον τίτλο «Γενικές απαιτήσεις για όλες τις κατηγορίες ΧΥΤΑ», ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «6. Σταθερότητα Τα απόβλητα τοποθετούνται στο ΧΥΤΑ κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η σταθερότητα της μάζας των αποβλήτων και των σχετικών κατασκευών, ιδίως δε να αποφεύγονται οι κατολισθήσεις: όταν εγκαθίσταται τεχνητός φραγμός, πρέπει να εξασφαλίζεται ότι το γεωλογικό υπόστρωμα, λαμβανομένης υπόψη της μορφολογίας του ΧΥΤΑ, είναι αρκετά σταθερό, ώστε να αποφεύγονται οι καθιζήσεις που ενδέχεται να προκαλέσουν βλάβη στο φραγμό», στο δε Παράρτημα ΙΙ αυτής, υπό τον τίτλο «Κριτήρια και διαδικασίες αποδοχής των αποβλήτων», ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «2. Γενικές αρχές Η σύνθεση, η εκπλυσιμότητα, η μακροχρόνια συμπεριφορά και τα γενικά χαρακτηριστικά των προς υγειονομική ταφή αποβλήτων πρέπει να είναι γνωστά με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια. Τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων σε μια συγκεκριμένη κατηγορία ΧΥΤΑ βασίζονται σε εκτίμηση που σχετίζεται με: - ... - την προστασία των επιθυμητών διεργασιών σταθεροποίησης των αποβλήτων μέσα στο χώρο ταφής, - ... Παραδείγματα κριτηρίων που βασίζονται στις ιδιότητες των αποβλήτων είναι: -απαιτήσεις σχετικά με τη γνώση της πλήρους σύνθεσης. - ... 3. Γενικές διαδικασίες δοκιμής και αποδοχής αποβλήτων Ο γενικός χαρακτηρισμός και οι δοκιμές των αποβλήτων πρέπει να βασίζονται στην ακόλουθη ιεράρχηση τριών επιπέδων: Επίπεδο 1: Βασικός χαρακτηρισμός, δηλαδή ενδεδειγμένος προσδιορισμός, με τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης και δοκιμασίας της συμπεριφοράς, της

βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης εκπλυσιμότητας ή/και των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων των αποβλήτων. Επίπεδο 2: Έλεγχος συμμόρφωσης. ... Επίπεδο 3: Επιτόπια επαλήθευση, ... Κάθε τύπος αποβλήτων πρέπει κανονικά να λαμβάνει χαρακτηρισμό επιπέδου 1 και να πληροί τα κατάλληλα κριτήρια προκειμένου να γίνει αποδεκτό σε ορισμένη κατηγορία ΧΥΤΑ. ... Όλα τα παραπάνω θα εξειδικευτούν από την τεχνική επιτροπή του άρθρου 16 της Οδηγίας 1999/31/ΕΚ». [Οι διατάξεις αυτές επαναλαμβάνουν διατάξεις της οδηγίας 1999/31/ΕΚ: Παράρτημα Ι αριθ. 6 και Παράρτημα ΙΙ αριθ. 2 και 3.] Σε εκτέλεση του άρθρου 16 της ανωτέρω οδηγίας εκδόθηκε η 2003/33/ΕΚ απόφαση του Συμβουλίου της 19.12.2003 «για τον καθορισμό κριτηρίων και διαδικασιών αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής σύμφωνα με το άρθρο 16 και το παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 1999/31/ΕΚ» (L 11/27 επ.), στο κεφάλαιο 2 (με τίτλο «Κριτήρια αποδοχής των αποβλήτων») του Παραρτήματος της οποίας προβλέπονται, μεταξύ άλλων, «2.2.2. Οριακές τιμές για τα μη επικίνδυνα απόβλητα».

6. Επειδή, εξάλλου, σε συμμόρφωση με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18.3.1991, με την οποία τροποποιήθηκε η οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου «περί στερεών αποβλήτων», και κατ' επίκληση των διατάξεων του άρθρου 12 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 3010/2002, εκδόθηκε η υπ' αριθ. Η.Π. 50910/2727/16.12.2003 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών - Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας, Γεωργίας και Εμπορικής Ναυτιλίας με τίτλο «Μέτρα και όροι για τη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων, Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης» (Β' 1909). Στο άρθρο 7 παρ. 2 της ως άνω κοινής υπουργικής απόφασης (Κ.Υ.Α.) ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η διάθεση των στερεών αποβλήτων γίνεται με ευθύνη του Φορέα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΦοΔΣΑ), ο οποίος «μπορεί να μην δέχεται απόβλητα, εξαιρουμένων των αστικών, τα οποία λόγω της σύνθεσης, του είδους ή της ποιότητας και της ποσότητάς τους, δεν καθιστούν με τις υπάρχουσες δυνατότητες εφικτή την πραγματοποίηση των εργασιών διαχείρισης. Στις περιπτώσεις αυτές, η διαχείριση γίνεται με ευθύνη και δαπάνες του κυρίου, νομέα ή κατόχου του χώρου απ' όπου προέρχονται τα απόβλητα ...» (στοιχείο α').

7. Επειδή, εξάλλου, με την υπ' αριθ. Α.Π.135831/3.12.2003 κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εσωτερικών - Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Πολιτισμού και των Υφυπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την «Κατασκευή, λειτουργία και αποκατάσταση 2ου ΧΥΤΑ στη θέση Σκαλιστήρι του Δήμου Φυλής». Κατά τον όρο Δ1.2.1 της ως άνω απόφασης «Ο χώρος διάθεσης θα δέχεται: α) ... β) ... γ) Ιλύες εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων, τα οποία πληρούν τα κριτήρια για την αποδοχή αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων, ... δ) ...». Επίσης, κατά τους όρους Δ2.9.3.16 και Δ2.9.3.17 της ανωτέρω απόφασης, θα πρέπει «[ν]α ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για τυχόν κατολισθήσεις του εδάφους περιμετρικά του ΧΥΤΑ» και «[ν]α υπάρξει πρόγραμμα μετρήσεων των καθιζήσεων

(ολικών ή και διαφορικών). ...». Οι περιβαλλοντικοί όροι της εν λόγω αποφάσεως, ισχύος έως 31.12.2008, επιβεβαιώθηκαν και συμπληρώθηκαν με την ΚΥΑ Α.Π.οικ.102998/7.4.2006, ανανεώθηκαν έως 31.12.2013 με την ΚΥΑ Α.Π.οικ.138946/24.4.2009 και ανανεώθηκαν εκ νέου, τροποποιηθέντες, έως 30.6.2020 με την ΚΥΑ Α.Π.οικ.126164/23.6.2010.

8. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με το από 13.5.2010 (υπ' αριθ. πρωτ. ΕΣΔΚΝΑ 4291/14.5.2010) έγγραφο η εταιρεία TERRA NOVA (περιβαλλοντική - τεχνική - συμβουλευτική) ζήτησε από τον Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. την αποδοχή της ιλύος που προκύπτει από το σύστημα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της μονάδας της αιτούσης, που εδρεύει στο Δήμο Πειραιώς (Λ. Αθηνών 89), στο Χ.Υ.Τ.Α. του Δήμου Φυλής. Όπως εξετίθετο στο εν λόγω έγγραφο «στη μονάδα λαμβάνει χώρα παραγωγή καθαριστικών προϊόντων (υγρών απορρυπαντικών, λευκαντικών, απολυμαντικών, μαλακτικών, σαπώνων κ.λπ.). Η παραγωγική διαδικασία περιλαμβάνει ανάμιξη πρώτων υλών, συσκευασία των προϊόντων και αποθήκευσή τους. Τα υγρά απόβλητα της μονάδας που οδηγούνται προς επεξεργασία ... προέρχονται από τις εκπλύσεις των δεξαμενών ανάμιξης και των μηχανών συσκευασίας. ... Τα επεξεργασμένα υγρά απόβλητα απορρίπτονται στον αγωγό ακαθάρτων της ΕΥΔΑΠ με σχετική απόφαση του Γενικού Διευθυντή Λειτουργίας Δικτύου της ΕΥΔΑΠ ... Η ιλύς που παράγεται, ... δεν περιέχει βαρέα μέταλλα ή άλλες επικίνδυνες ουσίες», η ποσότητα δε αυτής είναι 150 έως 500 κιλά ημερησίως. Με το έγγραφο αυτό η εταιρεία TERRA NOVA συνυπέβαλε το υπ' αριθ. 1006214/22.3.2010 πιστοποιητικό αναλύσεως δείγματος εργαστηρίου φυσικών και χημικών δοκιμών, από τη σύγκριση των αποτελεσμάτων των αναλύσεων του οποίου με τις οριακές τιμές προέκυψε ότι η ιλύς αυτή «δύναται να γίνει αποδεκτή σε χώρο υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων, δεδομένου ότι πληροί τα κριτήρια αποδοχής της αντίστοιχης κατηγορίας ...». Επί του αιτήματος αυτού ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων και Διαχείρισης Ειδικών Αποβλήτων του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α., αφού έλαβε υπόψη ότι τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων σε Χ.Υ.Τ.Α. μη επικινδύνων περιγράφονται στην απόφαση του Συμβουλίου 2003/33/ΕΚ, γνωμοδότησε, με το υπ' αριθ. πρωτ. 4860/1.6.2010 έγγραφό του, ότι «το συγκεκριμένο απόβλητο δε θεωρείται από χημικής και περιβαλλοντικής απόψεως επικίνδυνο και μπορεί να διατεθεί σε Χ.Υ.Τ.Α. μη επικινδύνων καθώς από τα αποτελέσματα των αναλύσεων - συγκρινόμενα με τα όρια αποδοχής των μη επικινδύνων αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής των μη επικινδύνων - προκύπτει ότι η συγκεκριμένη ιλύς πληροί τα κριτήρια της προαναφερθείσας Απόφασης [δηλαδή της 2003/33/ΕΚ] για τη διάθεση της ιλύος σε ΧΥΤΑ ...», πλην, ενόψει του όρου Δ1.2.1.γ. της Κ.Υ.Α. 135831/3.12.2003 περί εγκρίσεως των περιβαλλοντικών όρων του έργου «Κατασκευή, λειτουργία και αποκατάσταση 2ου ΧΥΤΑ Δυτικής Αττικής στη θέση Σκαλιστήρι του Δήμου Φυλής», ο οποίος αναφέρεται σε «ιλύες εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων», και του ότι η συγκεκριμένη ιλύς δεν ανήκει στην εν λόγω κατηγορία, η Διεύθυνση Δ.Α.Α. μπορεί να μην αποδεχθεί τη διάθεσή της στο Χ.Υ.Τ.Α. Με το από 27.8.2010 (υπ' αριθ. πρωτ. ΕΣΔΚΝΑ 7611/7.9.2010) έγγραφο η αιτούσα εταιρεία ζήτησε, η ίδια πλέον, από τον

Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. την αποδοχή της ιλύος που προκύπτει από το σύστημα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της προαναφερθείσης μονάδας της στον Χ.Υ.Τ.Α., αμφισβητώντας την έννοια που απέδωσε η προαναφερόμενη γνωμοδότηση στις «εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων». Με την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, που υπογράφεται από τον προαναφερθέντα Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων και Διαχείρισης Ειδικών Αποβλήτων, ο Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. δέχθηκε μεν ότι η επίμαχη ιλύς μπορεί, κατ' αρχήν, να γίνει δεκτή στο Χ.Υ.Τ.Α. και ότι από τα υποβληθέντα αποτελέσματα των αναλύσεων προκύπτει ότι πληροί τα κριτήρια που θέτει η σχετική νομοθεσία (όρος 2.2.2. του Παραρτήματος της αποφάσεως 2003/33/EK), πλην, «εκτός ... των φυσικών, χημικών και λοιπών χαρακτηριστικών του αποβλήτου, επειδή πρόκειται περί ιλύος (... από επεξεργασία αποβλήτων) και προκειμένου να διασφαλισθεί ότι δεν θα προκύψουν συνέπειες σχετικά με την τήρηση βασικών τεχνικών - και ιδιαιτέρως αφορσών σε δομικές παραμέτρους του Χ.Υ.Τ.Α. - είναι απαραίτητο όπως επιπροσθέτως εξετασθούν γεωτεχνικά και εδαφολογικά χαρακτηριστικά [του αποβλήτου] αυτού και ειδικότερα: 1. Ως προς τα γεωτεχνικά του χαρακτηριστικά, κατόπιν αναλύσεων να δοθούν τεκμηριωμένες απαντήσεις ως προς τη δομή του, τη συνεκτικότητά του (να δοθούν τουλάχιστον ο δείκτης πλαστικότητας και υδαρότητας), την αντοχή, τη διαπερατότητα, την κοκκομετρία του καθώς και τη μορφολογία και σκληρότητα των κόκκων. 2. Ως προς τα εδαφολογικά, να γίνει κατόπιν σχετικών αναλύσεων - τουλάχιστον - η ταξινόμησή του ως προς τη σύστασή του σε άμμο, άργιλο, ιλύ. Οι ως άνω προσεγγίσεις και αναλύσεις ... να ακολουθούν τα εθνικά - κοινοτικά πρότυπα και μεθόδους και όπου δεν υπάρχουν τις πλέον αξιόπιστες διεθνείς». Καταλήγει δε η ανωτέρω πράξη ως εξής: «Η Υπηρεσία ... θα συνεκτιμήσει τα δεδομένα που θα προκύψουν από τις ως άνω ειδικές αναλύσεις και θα απαντήσει στο αίτημα [της αιτούσης εταιρείας] με νέο έγγραφο», ενώ επισημαίνεται ότι η καθυστέρηση απαντήσεως στο έγγραφο της αιτούσης «οφείλεται στο γεγονός ότι το χρονικό αυτό διάστημα ο ΕΣΔΚΝΑ βρίσκεται στη διαδικασία σύνταξης ολοκληρωμένου σχεδίου λειτουργίας Χ.Υ.Τ.Α., στο πλαίσιο του οποίου γίνεται προσπάθεια να προσδιορισθούν όλες οι απαραίτητες, τεχνικά, παράμετροι που θα πιστοποιούν την ασφαλή εναπόθεση του αποβλήτου μακροπρόθεσμα (Οδηγίες 1999/31/EK και 2003/33/EK)». Κατά της πράξεως αυτής, με την οποία εν τοις πράγμασι απερρίφθη το αίτημά της περί αποθέσεως της προερχομένης από τη βιομηχανική της μονάδα ιλύος στον ανωτέρω Χ.Υ.Τ.Α., η αιτούσα εταιρεία υπέβαλε προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής την υπ' αριθ. πρωτ. 47793/26018/8.12.2010 προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρώς, με την άπρακτη παρέλευση μηνός, στις 8.1.2011, από τον εν τω μεταξύ καταστάνα αρμόδιο Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής (βλ. άρθρο 238 παρ. 1 εδ. α' ν. 3852/2010, Α' 87). Κατά της σιωπηρής απορρίψεως της ως άνω προσφυγής η αιτούσα υπέβαλε προς την Ειδική Επιτροπή του άρθρου 152 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, την υπ' αριθ. πρωτ. 19/3.2.2011 προσφυγή, η οποία απερρίφθη με την τρίτη προσβαλλόμενη πράξη. Με την πράξη αυτή, η οποία έλαβε υπόψη το υπ' αριθ. 1364/18.2.2011 έγγραφο του προαναφερθέντος Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων

και Διαχείρισης Ειδικών Αποβλήτων του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. με τις απόψεις του επί της προσφυγής, καθώς και την εισήγηση του Προέδρου της Επιτροπής, έγινε δεκτό ότι η απαίτηση του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. για την διενέργεια προσθέτων αναλύσεων ευρίσκει έρεισμα στις διατάξεις της Κ.Υ.Α. Η.Π. 29407/3508/2002 (Παράρτημα Ι αριθ. 6 και Παράρτημα ΙΙ αριθ. 2) και ότι οι αναλύσεις αυτές απέβλεπαν στη διαπίστωση του κατά πόσον τα απόβλητα της αιτούσης υπήρχε κίνδυνος να κλονίσουν την σταθερότητα της συνολικής μάζας των αποβλήτων, με κίνδυνο εκτεταμένων κατολισθήσεων στο εσωτερικό του Χ.Υ.Τ.Α., πράγμα που είχε συμβεί στο παρελθόν, με αποτέλεσμα αφενός μεν να παύσει η λειτουργία του μοναδικού εκείνη την περίοδο ενεργού Χ.Υ.Τ.Α. της Αττικής και αφετέρου να δημιουργηθεί σοβαρός κίνδυνος τραυματισμών. Εξάλλου, η Επιτροπή, για να στηρίξει την ως άνω κρίση της, επικαλέσθηκε νομολογία του ΔΕΚ (απόφαση της 14.4.2005 επί της υποθέσεως C-6/03 με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε βάσει του άρθρου 234 ΣυνθΕΚ το Verwaltungsgericht Koblenz στο πλαίσιο της δίκης Deponiezweckverband Eiterkörperle κατά Land Rheinland-Pfalz, σκ. 30, 58-59, 61, 63), με την οποία έχει κριθεί ότι, στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα του περιβάλλοντος και εφόσον ένα εθνικό μέτρο επιδιώκει τους ίδιους στόχους με οδηγία, όπως είναι ο στόχος της κατά το δυνατόν πρόληψης ή μείωσης των αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων που προκύπτουν από την υγειονομική ταφή των αποβλήτων που επιδιώκει και η οδηγία 1999/31/ΕΚ, το άρθρο 176 ΣυνθΕΚ επιτρέπει την υπέρβαση των ελαχίστων απαιτήσεων που διατυπώνει η οδηγία, δηλαδή επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν μέτρα ενισχυμένης προστασίας υπό τον όρο ότι αυτά συμβιβάζονται με τη Συνθήκη και κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

9. Επειδή, σύμφωνα με την μνημονευθείσα στη σκέψη 7 Κ.Υ.Α., με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για τη λειτουργία του προαναφερθέντος Χ.Υ.Τ.Α., ο εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. μπορεί, και, κατ' αρχήν, οφείλει να δέχεται ιλύες εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων, οι οποίες πληρούν τα κριτήρια για την αποδοχή αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων, τα δε κριτήρια αυτά, ελλείψει αυστηρότερων προβλέψεων («μέτρων ενισχυμένης προστασίας») στην εθνική νομοθεσία, είναι τα αναφερόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου 2003/33/ΕΚ, η οποία εκδόθηκε σε εκτέλεση της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου. Στην προκειμένη δε περίπτωση όχι μόνο δεν αμφισβητείται, αλλά βεβαιώνεται με τις προσβαλλόμενες πράξεις ότι η ιλύς που προέρχεται από την επεξεργασία των υγρών αποβλήτων της βιομηχανικής μονάδας της αιτούσης πληροί τα εν λόγω κριτήρια. Η νομολογία του Δ.Ε.Κ., της οποίας γίνεται επίκληση στην τρίτη προσβαλλόμενη πράξη, δεν ασκεί επιρροή στην προκειμένη περίπτωση, αφού, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, η Ελλάδα δεν είχε θεσπίσει μέτρα αυστηρότερα σε σχέση με εκείνα που προκύπτουν από τις ρυθμίσεις της προαναφερθείσας αποφάσεως 2003/33/ΕΚ του Συμβουλίου. Συνεπώς, εφόσον η προκύπτουσα από την επεξεργασία των υγρών αποβλήτων της βιομηχανικής μονάδας της αιτούσης ιλύς πληροί τα τασσόμενα με την εν λόγω απόφαση κριτήρια, μη νομίμως απερρίφθη το αίτημα της αιτούσης περί αποδοχής της ιλύος αυτής στον προαναφερθέντα Χ.Υ.Τ.Α., κατ'

επίκληση διατάξεων της εκδοθείσης σε συμμόρφωση προς την οδηγία 1999/31/ΕΚ Κ.Υ.Α. Η.Π.29407/3508/2002, οι οποίες δεν απαιτούν την συνδρομή προϋποθέσεων σχετικών με τα γεωτεχνικά και εδαφολογικά χαρακτηριστικά του προς διάθεση αποβλήτου.

10. Επειδή, με το 4.12.2014 υπόμνημά του ο καθ' ου Σύνδεσμος επικαλείται για πρώτη φορά, προς στήριξη της απορρίψεως του επιμάχου αιτήματος της αιτούσης, τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχείο α' της προαναφερθείσης Κ.Υ.Α.

50910/2727/16.12.2003, σύμφωνα με την οποία ο Φορέας Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων δικαιούται να μην δέχεται απόβλητα, εξαιρουμένων των αστικών, τα οποία λόγω της σύνθεσης, του είδους ή της ποιότητας και της ποσότητάς τους, δεν καθιστούν με τις υπάρχουσες δυνατότητες εφικτή την πραγματοποίηση των εργασιών διαχείρισης. Η απόρριψη, όμως, του αιτήματος της αιτούσης, και με την εκδοχή ακόμη ότι μπορούσε να στηριχθεί σε μεταγενέστερη, διαφορετική, αιτιολόγηση, δεν μπορεί να εύρει έρεισμα στην ανωτέρω διάταξη, η οποία αφορά στον ασφαλή τρόπο λειτουργίας των Χ.Υ.Τ.Α., διότι από τις προσβαλλόμενες πράξεις δεν προκύπτει ότι συντρέχουν οι πραγματικές εκείνες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως.

11. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα, και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις και παράλειψη.